

Prof. dr. J. F. Kools treedt af als hoogleraar

Prof. dr. J. F. Kools, die op 1 augustus 1969 reeds als hoogleraar van de Landbouwhogeschool was afgetreden, werd op 30 september jl. een afscheidsreceptie aangeboden in de aula van de hogeschool. Van de vele aanwezigen die hem de hand kwamen drukken, spraken hem vooraf een zestel personen toe.

Ir. J. Th. Overbeek herinnerde aan zijn Indische tijd, waar hij gedeeltelijk met hem samenwerkte, zijn werkzaamheid bij de technische dienst, zijn planologisch werk, het beheer te Ngawi met de ontwikkeling van de arbeidsrationalisatie, vooral ten aanzien van het onderhoud van gereedschappen, speciaal zagen, en terrasserings van terreinen met behulp van geïmproviseerde waterpasinstrumenten. In Madioen legde hij de basis voor het onderwijs. Na de oorlog paste hij het vliegtuig toe voor de planologische opnamen.

Ir. M. Bol sprak daarna als oud-leerling en oud-medewerker en memoreerde de humor van Kools, zijn moderne colleges en het prettige contact met de student, zijn kritische pioniersgeest, die zich o.a. uitte in zijn baanbrekend werk op het gebied van de rationalisatie van de bosarbeid, waarbij zijnerzijds werkgevers en werknemers bijeen werden gebracht.

Hierna sprak ir. J. A. Lasschuit namens het personeel van zijn afdeling en roemde vooral zijn grote belezenheid en vakbekwaamheid met als achtergrond de algemene belangstelling.

Ook van studentenzijde werd door P. Schmidt, candidaat bosbouw, voorzitter van de Wageningse Studenten Bosbouw Vereniging, een hartelijk woord gesproken onder het motto "boeken en bossen".

Dr. J. Th. Oudemans sprak als boscijner en pinetum-Schovenhorst-leider prof. Kools toe met als slot-apotheose de slagzin "Rust is nodig bij iedere wetenschapsbeoefening" ... ("als u begrijpt wat ik bedoel ...")

Tot slot sprak de rector-magnificus prof. dr. F. Hellinga, mede namens het bestuur van de Landbouwhogeschool, een dankwoord voor wat Kools heeft gedaan voor het onderwijs met een vrij heterogene opdracht: bosexploitatie, boshuishoudkunde en bosgeschiedenis. Hij roemde zijn kritisch-bemiddelende-corrigerende geest, zijn wijsheid, gepaard aan humor en zijn grote werkkraft.

Hierop dankte Kools op de hem eigen manier met verscheidene aanhalingen, op een bandje daar hem het spreken moeilijk valt, en bracht dank aan allen en vooral aan de velen die hem in zijn moeilijke periode zo tactvol en prettig de kans hebben gegeven zijn ambt zo goed mogelijk uit te voeren.

F. W. B.

